

Incipit epistola beati Hieronymi ad Paulinum presbyterum de omnibus divini historie libris. Capitulum I

Frater Ambrosius tua mihi munuscula

perferes. detulit simul et suavitissimas literas: quae a principio amicitiarum fide probare iam fidei et veteris amicitie nota preferabant. Cetera enim illa necessitudo est et chasti glutino copulata: quam non utilitas rei familiaris, non presentia tantum corporum non subdola et palpans adulatio: sed dei timor et divinarum scripturarum studia conciliant. Legimus in veteribus historiis, quosdam lustrasse provincias, novos adijisse populos: maria transisse ut eos quos ex libris nouerant: coram quibus videret. Sic pythagoras memphiticis vates, sic plato egiptum et archytam tarentinum, eaque oram italie que quondam magna grecia dicebatur, laboriosissime peragravit ut qui atlenis magister erat et potes, cuiusque doctrinas achademie gymnasia personabant, fieret peregrinus atque discipulus: malens aliena verere recunde discere quam sua impudenter ingerere. Denique cum litteras quasi toto orbe fugientes persequi captus a piratis et vendatus, tyranno crudelissimo perit, ductus captivus vinctus et seruus tantum in athenis peribros: maior emente se fuit. Ad titum lacteo eloquentie fonte manantem, ultimis hispanie galliarumque finibus

quosdam venisse nobiles legimus et quos ad contemplationem sui roma non traxerat vultu hominis fama produxit. Habuit illa etas mauditum omnibus seculis celebrandumque miraculum, ut urbem tantam ingressi, aliud extra urbem quererent. Apollonius siue ille magus ut vulgo loquitur: siue philosophus, ut pythagorici tradunt intrauit perhas, pertransiit caucasum albanos, icytas, massagetas, opulentissimam india regna penetravit et ad extremum latissimo physio amne transmissio puenit ad bragmanas, ut hiarcham in throno sedentem aureo: et de tantali fonte potantem, inter paucos discipulos de natura, de moribus, ac de cursu dierum et siderum audiret docentem. Inde per elamitas babylonios, chaldeos, medos, assyrios, parthos, tyros, phoenices, arabes, palestinos: reuersus ad alexandriam perrexit ad ethiopia: ut gymnosophistas et famosissimam solis mensam videret in sabulo. Inuenit ille ut vbiq; quod disceret, et semper proficiens: semper se melior fieret. Scripsit super hoc plenissime octo voluminibus philosophatus.

II

Quid loquar de seculi hominibus cum apostolus Paulus vas electionis et magister gentium, qui de conscientia tanti in se hospitis loquebatur dicens, an experimentum queritis eius qui in me loquitur christus: post damascum arabiamque lustratam, ascendit hierosolimam ut videret petrum, et mansit apud eum diebus quindecim. Hoc enim misterio hebdoadis et ogdoadis, futurus gentium predicator instruendus erat. Rursumque post annos quattuordecim, assumpto barnaba et tiro, exposuit cum apostolis euangelium, ne forte in vacuum curreret aut cucurrisset. Habebat nescio quid latentis energie viue vocis actus, et aures discipuli de auctoris ore transfusa fortius sonat. Cum et escyones cum rhodi exularet, et legeres illa demosthenis oratio: quam aduersus eum habuerat: mirantibus cunctis atque lau-

dantibus: suspirans ait. Quid si ipam
audissetis bestia, sua verba resonantē.

Et hoc dico. qd sit ali

III
n quid in me tale: qd vel possis a
me audire vel velis discere. sed
quo ardoz tu? et discendi studiū etiam
abiqz nobis p se pbari debeat. In genu/
um docile et sine doctore laudabile est.
Nō quid inuenias sed quid qras cōsi/
deramus. Nollis cera et ad formandū
facilis: etiaz si artificis et plaste cessant
manus: tamē virtute totū est quicqd
esse potest. Paulus apłs ad pedes ga/
malieus lege moisi et pphetas didicisse
se gloriat̄ vt armatus i spiritualibz telis
postea doceret cōfidenter. Arma enī no/
litre militie nō carnalia sunt. s; potentia
deo ad destructionē munitiōnū et cogi/
tatōnes destruētes et omnē altitudi/
nem extollentē se aduersus scientiam
dei et captiuātes oēm intellectū ad obe/
diendū christo: et parati subiugare oēm
inobediētiā. Thimothēū scribit ab in/
fantiā sacris litteris eruditū et hortat̄
ad studiū lectionis. ne negligat gratiaz
q̄ data sit ei p impositionē manū psby/
terij. Tito precipit vt inter ceteras vir/
tutes episcopi: quas breui sermone de/
pinxit scientiā quoqz non negligat scri/
pturarum obtinentē inquit eū qui fm
doctrinam est: fidelem sermonē vt po/
tens sit exhortari in doctrina sana. et cō/
tradicentes reuincere.

III

Sancta quippe rusticitas solū si
ibi pdest. et q̄tū edificat ex vite
merito ecclesiā christi. tantuz
nocet si destruētibz nō resistat. Mala
chias p̄p̄ta. imo p malachia dñs in/
terrogauit sacerdotes legē. In tantuz
sacerdotis officium est: interrogatū re/
spondere de lege. Et i deuteronio le/
gimus. Interroga patrē tuū et annū/
ciabit tibi. maiores tuos et dicent tibi.
In psalmo q̄qz centesimo decimo octa/
uo. Cantabiles mihi erāt iustificatōes
tue in loco pegrinatōis mee. Et in de/
scriptōne iusti viri. cum eo arboze vite
dauid q̄ est in paradiso cōpararet: inter

ceteras virtutes hoc etiam intulit. In
lege dñi voluntas eius: et in lege eius
meditabit die ac nocte. Daniel in fine
sacratissime visionis: ait. iustos fulgere
quasi stellas et intelligentes. i. doctos
quasi firmamentū. Quides quantū in/
ter se distant iusta rusticitas et docta iu/
sticia: Alij stellis: alij celo cōparantur.
Quāqz iuxta hebraicā veritatē: vtrū/
qz de eruditis possit intelligi. Ita enim
apud eos legimus. Qui aut̄ docti fue/
runt fulgebūt quasi iplendor firmamē/
ti. et qui ad iusticiā erudiūt multos q̄si
stelle in p̄petuas eternitates. Cur dicit̄
Paulus apłs vas electionis: Nempe
quia vas legis et scripturarū sanctarū
erat armariū. Pharisei stupent in do/
mini doctrina. et mirantur in petro et
iohanne quō legem sciāt: cum litteras
nō didicerint. Quicquid enī alijs exer/
citatio et quotidiana in lege meditatio
tribuere solet: illis hoc spiritus sanctus
suggerebat. Et erant iuxta qd scriptuz
est: dociles deo. Duodecim annos sal/
uator impleuerat. et in templo sedens
de questionibus legis interrogās: ma/
gis docet dum prudenter interrogat.
Nisi forte rusticū petrū. rusticū iohan/
nem dicimus: quorū vterqz dicere po/
terat. et si imperitus sermone nō tamē
sciētia. Johannes rusticus. piscator in/
doctus. Et vnde illa vox obsecro. In
principio erat verbum: et verbum erat
apud deum. et deus erat verbum. Lo/
gos grece multa significat. Nam et ver/
bum est. et ratio. et iupp̄tatio. et causa
vniuscuiusqz rei. p̄ quas sunt singula q̄
subsistunt: que vniuersa recte intelli/
mus in christo.

V

De doctus plato nesciuit. hoc
h demosthenes eloquēs ignora/
uit. Perdā inquit sapientiā sa/
pientium. et prudentiā prudentiū re/
probabo. Cetera sapientia perdet falsam
sapientiā. et quāqz stulticia p̄dicatōis
in cruce sit tñ paulus sapientiā loquit̄
inter perfectos. Sapientiā autē r/
seculi istius que destruitur. Nec p̄

cipiū huius seculi: sed loquit̄ dei sapiāz
 in misterio absconditā quam p̄destina
 uit deus ante secula. Dei sapientia chri
 stus est. Christus enim dei virtus ⁊ dei
 sapientia. Hęc sapientia in misterio ab
 scōdita ē. de qua et nomi psalmi titulus
 p̄notat̄ pro occultis filijs. in quo sūt
 omnes thesauri sapientie et scientie dei
 absconditi. Et qui in misterio abscon
 ditus erat: p̄destinatus est ante secu
 la. p̄destinatus aute et p̄figuratus
 in lege et p̄phetis. Unde et p̄phete ap
 pe. iabatur videntes: quia videbāt eū
 que ceteri nō videbant. Abraam vidit
 diem eius et letatus est. Aperiebantur
 celi ezechielī qui populo peccatori clau
 si erant. Reuela inquit dauid oculos
 meos. et considerabo mirabilia de lege
 tua. Lex enim spiritualis est. et reuela
 tione opus est vt intelligatur: ac reue
 lata facie dei gloriā cōemplemur. Li
 ber in apoc̄ypsi septe sigillis signatus
 ostendit. que si dederis homini scienti
 litteras vt legat: respondebit tibi. Nō
 possum. Signatus est enim. Quanti
 hodie putāt se nosse litteras: tenēt si
 gnatum librum. nec aperire p̄nt nisi il
 le reseruauerit qui habet clauēz dauid.
 qui aperit et nemo claudit. claudit ⁊ ne
 mo aperit. In actibz ap̄toꝝ sanctus eu
 nuchus imo sanctus vir. sic enim eum
 sancta scriptura cognominat. cum lege
 ret esaiam p̄phetaꝝ interrogatus a phil
 lippo: putas ne intelligis q̄ legis: respō
 dit. Quō possum nisi aliq̄s me docue
 rit: Ego vt de me loq̄r interiz nec san
 ctior ium hoc eunuchō. nec studiosior q̄
 de ethiopia id est de extremis finibus
 mundi: venit ad templū. reliquit aulā
 regiam. et tantus amator legis fuit di
 uine atqz scientie. vt et iam in vehiculo
 litteras legeret sacras. Et tamen cum
 librum teneret et verba domini in cog
 itatione cōciperet. lingua volueret: labijs
 personaret: ignorabat eum quem in li
 bro nesciens venerabat. Venit philip
 pus: ostendit ei iesum. qui clausus late
 bat in lēa. Mira doctoris virtus. Ea

dem hora credidit eunuchus: baptisat̄
 fidelis et sanctus magister efficit de vi
 scipulo. plus in deterro fonte ecclesie q̄
 in aurato sinagoge templo reperit.

Et a me p̄stricta sunt VI

h breuiter neqz enim epistolariis
 angustia euagari longius pa
 tiebat: vt intelligeres te in scripturis
 sacris sine p̄ulo. ⁊ monstrāte semita: nō
 posse ingredi. Taceo de grāmaticis. rhe
 toricis. phis. geometris. dialeticis. mu
 sicis. astronomicis. astrologis medicis
 quoz scientia moralibz satis. vel vtilif
 sima est ⁊ in tres p̄tes scindit: i doctri
 nā. rōem et vsū. Ad minores artes ve
 niam. et q̄ nō tam lingua q̄ manu ad
 ministrant. Agricole. cementarij. fabri
 metalloꝝ. lignozqz cesozes lanarij q̄qz
 et ceteri fullones et q̄ variā suppellecti
 lem ⁊ vilia opuscula fabricāt: absqz do
 ctore esse nō p̄nt qd cupiūt. Quō medi
 corum est p̄mittunt medici: tractāt fa
 brilia fabri. Soia scripturaz ars ē: quā
 sibi paulum oēs vendicāt. Scribimus
 indocti: doctiqz poemata passim. Hanc
 garula anus. hac telurus senex. hāc lo
 phista verborus. hāc vniuersi p̄sumunt
 lacerāt. docent anteqz discant. Alij ab
 ducto sup̄cilio grandia verba trutinan
 tes: inter mulerculas de sacris litteris
 philosophant. Alij discunt p̄chpudoz
 a seīs qd viros doceāt. ⁊ ne parū hoc sit
 quadā facilitate verbor: imo audacia e
 differūt alijs. qd ipi nō intelligūt. Ta
 ceo de meis similibz. qui si forte ad scri
 pturas sanctas post seculares lēas ve
 nerint. et sermone cōposito aures ppli
 mulserint. quicqd dixerint hoc lege dei
 putant. Nec scire dignant̄ quid p̄phete
 quid apli senserint: sed ad sensum suū
 incōgrua aptant testimonia quasi grā
 de sit et non viciosissimū dicendi gen
 deprauare sententias. et ad voluntatez
 suam sacram scripturam trahere repu
 gnantem. quasi non legerimus home
 rocentenas et virgiliocentenas. ac nō
 sic etiam et marone sine chris̄to possu
 mus dicere chris̄tianiū. quia scripserit

Jam redit et virgo: redefiunt saturnia
regna. Jam noua progenies celo dimit-
titur alto. Et patre loquentem ad filium.
Mater mee vires mea magna potentia
solus. Et post verba saluatoris in cruce
Lalia perstabat memorans: hirusq; ma-
nebat. Puerilia sunt hec et circulatorum
ludo similia. docere quod ignores imo ut
cum stomacho loquar: nec hoc quidem
scire quod nescias.

VII

Idelicet manifestissima est ge-
nesis in qua de creatura mundi
de exordio generis humani. de
diuisione terre. et de confusione lingua-
rum. de descensione usque ad egyptum scri-
bitur hebreorum. Patet exodus cum decem
plagis cum decalogo: cum mysticis diui-
nisque preceptis. In prompto est leuiticus
liber in quo singula sacrificia. imo sin-
gule pene fillabe et vestes aaron et to-
tus ordo leuiticus spirant celestia sacra-
menta. Numeri vero nonne totius arifme-
trice. et prophetie balaam. et quadraginta
duarum mansionum per heremum mi-
steria continentur. Deuteronomium vero
secunda lex et euangelice legis figura-
tio: nonne sic ea habet que priora sunt ut
tamen noua sint omnia de veteribus?
Hucusque moyses. hucusque pentateucus
quibus quinguis verbis loqui se vellet apo-
stolus in ecclesia gloriatur. Job exem-
plar patientie que non misteria suo ser-
mone complectitur. Prosa incipit versa
labitur pedestri sermone finit: omnesque
leges dialectice: propositione. assumptione.
confirmatione. conclusionem determinat.
Singula in eo verba plena sunt sensu-
bus. et ut de ceteris fileam resurrectionem
corporum sic prophetat: ut nullus de ea
manifestius et cautius scripserit. Scio
inquit quod redemptor meus viuit et in
noctissimo die de terra resurrecturus sum.
et rursus circumdabor pelle mea. et in
carne mea videlicet deum quem visurus
sum ego ipse et oculi mei conspecturi sunt
et non alius: Reposita est hec spes mea
in sinu meo. Veniam ad iesum nauem:
qui typum domini non solum in gestis:

Verum etiam in nomine presert. Tran-
sit iordanem. hostium regna subuertit. di-
uidit terra victori populo. et per singu-
las vires viculos. montes flumina. tor-
rentes. atque confirmata ecclesie. celestisque
hierusalem spiritualia regna descripsit.
In iudici. in libro quot principes populi
tot figure sunt. Ruth moabitum esaię ex-
plet vaticinium dicentis. Emitte agnum
domine dominatorem terre: de petra de-
serti ad montem filie sion. Samuel in
heli mortuo et in occasione saul veterem
legem abolitam monstrat. porro in sa-
doch atque dauid noui sacerdotum nouique
imperii sacramenta testatur. Malachim
id est tertius et quartus regum liber a sa-
lomone usque ad iechoniam. et a hierolva
filio nabath. usque ad osee qui ductus est
in assyrios. regnum iuda et regnum de-
scribit israel. Si historiae respicias ver-
ba simplicia sunt: si in litteris sensum
latentem inspexeris: ecclesie paucitas et
hereticorum contra ecclesiam bella narra-
tur. Duodecim prophetę in vnius volu-
minis angustias coartati. multo aliud
quod sonant in littera figurant. Osee cre-
bro nominat effraim. lamariam. ioseph
israel. et prore fornicariam et fornicatio-
nis filios. et adulteram cubiculo clau-
sam mariti. multo tempore sedere vi-
duam. et sub veste lugubri mariti ad se-
reditum prestolari. Jobel filius satuel
describit terram duodecim tribuum eru-
ca bracho locusta rubigine vastante con-
sumptam. et post euerionem prioris po-
puli effusum iri spiritum sanctum super
seruos dei et ancillas. id est super centum vigin-
ti credentium nomina. et effusum iri in ce-
naculo sion. Qui centum viginti ab anno
usque ad quindecim paulatim et per incre-
menta surgentes: quindecim graduum
numerum efficiunt. qui in psalterio mi-
stice continentur. Amos pastor et rusticus
et ruborum mora distringens pau-
cis verbis explicari non potest. Quis es
nim digne exprimat triarum quattuor sce-
lera damasci et gage. tyri et idumee et fi-
liorum ammon et moab et in septimo et

Prologus in bibliam

octauo gradu iside et israel: Sic loquitur ad vaccas pingues que sunt in isarie monte: et ruitura domini maiorem minorumque testatur. Ipe cernit victorem locuste. et stantem dominum super murum litum vel adamantinum et vincinum pomorum attrahente: supplicia peccatoribus et fame in terra: non famem panis nec sitim aque: sed audiendi verbum dei. Abdias qui interpretatur seruus domini per-tonat contra edom et sanguinem terre: nunquam fratrem. fratris quoque iacob semper emulum hasta percutit spiritali. Jonas pulcherrima coluba naufragio suo passionem domini prefigurans: mundum ad penitentiam reuocat. et sub nomine ninive gentibus salutem nunciat. Michas de mozaisti coheres christi variationem annunciat filie latronis. et obsidione ponit contra eam. quia maxillam percussit iudicis israel. Naum consolator orbis increpat ciuitatem sanguinum. et post euer-sionem illius loquitur. Ecce super montes pedes euangelicantis et annunciatis pacem. Abachuc luctator fortis et rigidus stat super custodiam suam: et figit gradum super munitionem ut christus in cruce contemplatur et dicat. operuit celos gloria eius. et laudis eius plena est terra splendor eius ut lux erit: cornua in manibus eius. ibi abscondita est fortitudo eius. Sophonias speculator et arcanorum dei cognitor audit clamorem a porta piscium et eiulatum a secunda et contritionem a colibus. Indicit quoque ululatum habitatoribus pile. quia contumit omnis populus chanaan: dispersi sunt vniuersi qui inuoluti erant argento. Aggeus festiuus et letus qui seminavit in lachrymis ut in gaudio mereret. destructum templum edificat: deumque patrem inducit loquentem. Adhuc vnum modicumque. et ego commouebo celum et terram et mare et aridam. et mouebo omnes gentes et veniet desideratus cunctis gentibus. zacharias memor domini sui multiplex in prophetia iesum vestibus sordidis indutum et lampade oculorum septem. candelabrumque aure

um cum totidem lucernis quot oculis duas quoque oliuas a similitudinis lampadum cernit. et a dextris ut post equos rufos nigros varios et albos. et dissipatas quatuor drigas ex effraym et equum de hierusalem pauperem regem vaticinetur: et predicet sedentem super pullum filium asine sub iugalis. Malachias aperte et in fine omnium prophetarum de abiectioe israel et vocatione gentium. Non est mihi aut voluntas in vobis dicit dominus ius exercituum. et munus non suscipiam de manu vestra. Ab ortu enim solis usque ad occasum magnus est nomen meum in gentibus. et in omni loco sacrificatur et offertur nomini meo oblatio munda. Ceterum Hieremia Ezechiel et Daniel. quis potest vel intelligere vel exponere? Quorum primus non prophetiam videtur mihi texere sed euangelium. Secundus virgazonuceam et ollam succentiam a facie aquilonis. et pardum spoliatum suis coloribus et quadruplex diuersis metris necrit alphabetum. Tertius principia. et fine tantis habet obscuritatibus inuoluta ut apud hebreos ipse partes cum exordio geneleos ante annos triginta non legatur. Quartus vero qui et extremus inter quatuor. prophetas temporum concius et totius mundi philohistoricus lapidem precium de monte. sine manibus. et regna omnia subuertentem claro sermone pronunciat. David simonides noster. pindarus et archus flaccus quoque caruius atque serenus. christum lyra plonant. et in decachordo psalterio ab inferis excitat resurgentem. Salomone pacificus et amabilis domini: mores corrigit. naturam docet. ecclesiam iungit et christum. sanctarumque nuptiarum dulce canit epithalamium. Hester in ecclesie typo populum liberat de periculo et interfecto aman qui interpretatur iniquitas. partes conuulsi et diem celebrem mittit in posteros. Daralipomenon liber. id est instrumentum veteris epitome tantus actualis est. ut abique illo si quis scientia scripturarum sibi voluerit arrogare seipsum irrideat. Per singula

unde: si nō habes pōtēte. Tollenti tu-
nicam. et pallium relinquendum est.
Scilicet nisi tu temper recraftinans 7
die de die trahens caute et pedetentim
tuas possessionuculas vendideris nō ha-
bet christus unde alat pauperes tuos.
Totum deo dedit qui se obrulit. Apo-
stoli tantū nauē 7 tertia reliquerūt: vi-
dua duo era misit in gaçaphilatum. et
presert crehi diuitijs. Facile cōtemnit
omnia qui semper cogitat esse mortu-
rum.

Explicit epistola sancti Hierony-
mi presbyteri ad Paulinum pre-
sbyterum. Incipit prefatio san-
cti Hieronymi presbyteri in pen-
tateucum.

Esiderij mei desidera-
tas accepi epistolas. q̄
quodā prelago futu-
rozū cum daniēle fori-
tus est nome obsecra-
tis vt translātū in la-
tinam linguam de hebreo sermone pen-
tateucum vestrozū auribz traderem.
Periculolum opus certe 7 obrectato-
rum meozum latratibus patens: q̄ me
asserunt in septuaginta interpretū sug-
gillationē noua p̄ veteribus cūdere. et
ita ingenium quasi vinuz pbantes: cū
ego sepissime testatus sum me pro vi-
nili sermone in tabernaculo dei offerre
que possim: nec opes alterius aliozū
paupertate fedari. Quod vt audire ori-
genis me studiuꝝ puocauit qui editio-
ni antiq̄ue translationez theodorionis
miscuit asterisco et obelo id est siella et
veru: omne opus distinguens. dū aut
illucescere facit que minus ante fuerāt
aut supflua queqz iugulat et cōfodit. 7
maxime que euangelistarum et aposto-
lozū autoritas pmulgauit. In quibz
multa de veteri testamento legimus q̄
in nostris codicibz non habentur: vt est
illud. Ex egypto vocaui filium meum.

et quoniam nagareus vocabitur. et vi-
debunt in quem cōpulerunt. et flu-
mina de ventre eius fluent aque viue.
et que nec oculus vidit nec auris auoi-
uit nec in cor hominis alcēdit que pres-
parauit deus diligentibus se. et multa
alia que p̄prium syntagma de fiderant.
Interrogemus ergo eos vbi hec scri-
pta sunt et cum dicere nō potuerint de
libris hebraicis pferamus. Primum tes-
timonium est in osee. secundum in es-
saa. tertium in çacharia. quartum in
puerbijs. quintū eque in esaa. qd̄ mul-
ti ignorātes apocriphoz deliramēta se-
ctantur: et hiberas nenas libris autē-
ticis preferūt. Causas erroris non est
meū exponere. Iudei prudenti factuz
dicūt esse cōcilio: ne ptolomeus vnus
dei cultoz etiā apud hebreos duplicem
diuinitate deprehederet. Qd̄ maxime
idcirco faciebat: qz in platonis dogma
cadere videbat. Deniqz vbi cūqz sacra-
tum aliquid scriptura testat de patre 7
filio 7 spiritu sancto. aut aliter interpre-
tati sunt. aut omnino tacerunt: vt re-
gi satisfaceret. et arcanum fidei nō vul-
garēt. Et nescio quis primus autoꝝ se-
ptuaginta cellulas alexandrie mediatio
suo extruxerit. quibz diuisi eadē scrip-
tarum. cū aristeus eiusdē ptolomei hy-
peraspites. 7 nō multo post tempore io-
sephus nihil tale retulerint. sed in vna
basilica cōgregatos cōtulisse scribant:
nō p̄terasse. Aliud est enim esse vatē
aliud est esse interpretē. Ibi spiritus vē-
tura predicat. hic eruditio et vltroz co-
pia ea q̄ intelligit trāffert: nisi forte pu-
tandus est tullius geomonicū xenofoni-
tis et platonis pythagorā. et demosthe-
nis. p̄ cretfonte. afflatus theozico spiri-
tu translulisse. Aut aliter de eisdem li-
bris per septuaginta interpretes. aliter
per apostolos spiritus sanctus testimo-
nia texuit: vt qd̄ illi tacuerunt: hi scri-
ptum esse mentiti sint. Quid igitur
damnam? veteres. Minime sed post
priorū studia in domo dñi qd̄ possum?
laboramus. Ipsi interpretati sunt ante

Handwritten marginal notes in the left margin, including:
- "quasi desideras..."
- "Epistola Paulini..."
- "Vnde..."
- "Hieronymus..."
- "Septuaginta..."
- "Interpretatio..."

Handwritten marginal notes in the right margin, including:
- "Septuaginta..."
- "Interpretatio..."
- "Hieronymus..."
- "Septuaginta..."
- "Interpretatio..."

Large handwritten notes at the bottom of the page, including:
- "Septuaginta..."
- "Interpretatio..."
- "Hieronymus..."